

Η ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΤΗΣ ΚΑΣΤΙΛΛΗΣ, Η ΚΑΘΟΛΙΚΗ

"Ένας πριγκιπικός γάμος στο Βαλλοδολιό. Η νύφη με τη γλυκεία καρδιά και το όρατο πρόσωπο. Ο εμφύλιος πόλεμος στην Ισπανία. Η βασίλισσα που δεν λογαριάζει τους κινδύνους. Πώς έμπηξε μέσα στα τείχη της Σεγκοβίας. Υποδειγματικές τιμωρίες και ατέλειωτες ανθρωποκτονίες. Θάνατος εις τους Έβραιοις! "Όπου ή 'Ισρα' Εξέτασις κάνει την πρώτη ιστορική της εμφάνισι. Κακές συνέπειες άρχων προθέσεων. Ο Τορκουεμάδας με τον Εσκαρμενάν στο χέρι. Τα 30 άργύρια του 'Ιουδα και ή 30.000 δούκατά των βασιλείων της 'Ισπανίας, κλπ.

ΤΙΣ 29 Οκτωβρίου 1469, ένας ιστορικός γάμος γινόταν στο παλάτι του Άγιου Ιωάννου του Βίβερο, στο Βαλλοδολιό της Ισπανίας. Σέξτος ήταν ο πρίγκηψ Φερδινάνδος της Αραγωνίας, νέος δεκαεπτά χρόνων, καλακαμπόσης, ρομαίλιος και καλός πολεμιστής. Έλεγαν άξια γα' αυτόν πως ήταν πολύ έξυπνος και με ισχυρά πρακτικό, ενώ άλλοι πάλι τον κατηγορούσαν πως ήταν λίγο πανούργος, χωρίς αίσθημα και πολύ φιλόφρονος.

Η νύφη, ή Ισάβελλα της Καστίλλης, ήταν κατά ένα χρόνο μεγαλύτερη του. Ήταν αδελφή του βασιλέως της Καστίλλης Έρρίκου του IV (΄) και όσα την ήξεραν δεν έβριαναν άλλο παρά να έκθειάζον τις όμορφες της. Ήταν εύφυη, μορφωμένη, εύγενής στους τρόπους της και φιλόφρονή στη δημοκρατική της πίστι. Ήταν άξια σταθερή στο χωματίρι της, επιφυλάκτικη και αξιοσεπίτης, παράγματι που τη διεκζόλωναν στο όλο της ως βασίλισση.

Η 'Ισάβελλα, έκτος από τα φυσικά της χαρακτηριστά, είχε—όπως βεβαιώνουν οι σύγχρονοι της—μιά στανία όμορφιά. Είχε την επιδερμίδα της όμορφή, τα μαλλιά της χασιανά ανοιχτά, έλαφρά ύψηλοσσι, και μάτια γαλάζια, πολύ γλυκά, που φανερώσαν αντίληψη και καλοσύνη. Τη χαρακτηριστικά της είχαν ακόμα μία μοναδική συμμετρία κ' ήταν άρμονικά κ' εύγενικά.

Κατά τη γνώμη όλων των ιστορικών, το βασίλειό αυτό Σεγκοβία ήταν τρωτικό, παρ' όλη την ύπερηχη της 'Καθέλις στη μορφή, στις γνώσεις και στο χαρακτήρι. Ουδ' οι δύο σύζυγοι ήσαν άρετα Έξυπνοι, ώστε να καταλάβαιον την αξία τους. Ο Φερδινάνδος, χωρίς να είνε έπιδεξιμα πιστός συζύγου, έδωχνε πάντοτε προς τη γυναίκα του το μεγαλύτερο σεβασμό. Η 'Ισάβελλα εκτιμούσε πολύ την ενεργητικότητα και την ανδρεία του συζύγου της, υλοποιεί δε θλιβόταν κατάκαρδα για την έλλειψη αισθημάτων απ' αυτόν, ήταν γα' αυτόν μέχρι τέλους μία σύζυγος πιστή και άφοσιωμένη.

Ο γάμος αυτός, ως όσον να πραγματοποιηθή, συνάντησε πολλές δυσκολίες, γιατί το μέρος της 'Ισπανικής γης που έπαγοταν στο βασίλειό της Καστίλλης και που, μετά το θάνατο του αδελφού της 'Ισάβελλας, βασιλεύει Έρρίκος, θα περιήχετο σ' αυτή, ήταν πολύ μεγαλύτερο από το άλλο τμήμα της 'Ισπανίας, που έπαγοταν στο βασίλειό της Αραγωνίας. Ο βασιλεύς Έρρίκος, ο οποίος δεν άγαπούσε και τόσο την αδελφή του και διάδογό του και μισούσε τους βασιλείς της Αραγωνίας, δεν ήθελε ούτε ν' άκουση τίποτε γα' αυτό το συναισιόση. Μά ή έπιμονή του, μιλώντας της Αραγωνίας Ιωάννου του Π' και του γιου του Φερδινάνδου, κατορθώσε να έπειρασθή όλα τα εμπόδια και ο γάμος έγινε παρά τη θέληση του βασιλέως Έρρίκου και με τη θέληση μόνο της 'Ισάβελλας, ή οποία ήθελε να πιστευθή τον Φερδινάνδο, για να πάφωρον ή από υιώνων φιλονικιών μεταξύ Αραγωνίας και Καστίλλης.

Δυστυχώς όμως, άμέσως μετά το γάμο, ή φιλονικία αττές Έγγυαν όξύτερες. Ο Έρρίκος, θέλοντας να εκδικηθή την αδελφή του, την άπέλειε από τη διαδοχή του θρόνου του. Γότε ο πόλεμος κηρύχθηκε μεταξύ Αραγωνίας και Καστίλλης, ένας εμφύλιος πόλεμος άρχιος και άμακρος, τον όποιον δεν έτεμάτιωσεν ούτε ο θάνατος του Έρρίκου, ο οποίος πέθανε στα 1474, άφού σιαμυλιώθηκε πρώτα με την αδελφή του. Μετά το θάνατό του, οι μεριστάδες της Καστίλλης, οι όποιοι ως τότε έπιστηθήσαν την 'Ισάβελλα, εστράφησαν Έξωγνα από πνεύμα αντίθεσις, εναντίον της. Εντομεταξύ όμως ο 'Ισπανικός λαός υπέφερε και ή χώρα δολόληση είχε άφανιστή από τα έγχελημάτα, τις ληστείες και τους έμφορησιούς, που έβριαναν τόσο ο τακτικός στρατός, όσο και οι λησταί, οι όποιοι γούσαν άνεόκλητοι παντού.

(΄) Την εποχή εκείνη ή 'Ισπανία ήταν χωρισμένη σε δύο βασίλεια. Στο βασίλειό της Αραγωνίας και στο βασίλειό της Καστίλλης.

Χρησίστεραν χρόνια δολόληρα πόλεμον για να επιβάλή ή Αραγων την κυριαρχία της παντού και ν' άνοκαταστήση την τάξη στην 'Ισπανία. Τόσο ή 'Ισάβελλα, όσο και ο Φερδινάνδος έβριαναν ό,τι μπορούσαν για να το κατορθώσουν αυτό. Ο Φερδινάνδος διοικούσε άπολυτοσπως τα στρατεύματά του και ή 'Ισάβελλα, που βρισκόταν πάντα κοντά του, συμμεριζόταν όλες τις κακουχίες και τους κινδύνους του πόλεμου. Όταν οι μεριστάδες της της συνιστούσαν να μίν εκτίθετα τόσο, αυτή τους άπαντούσε: «Δεν μπορώ έγώ να λογαριάζω τους κινδύνους και τους κινδύνους, στους όποιους έκτιθεμαι, στη στιγμή που τόσα άλλοι δεν τους λογαριάζουν καθόλου για να με ίπηρετήσουν!»

Η 'Ισάβελλα άπαύτως άπο ύλων σεβασμό και ύποταγή. Όταν οι κάτοικοι της Σεγκοβίας, έλαιοσάφιστες εναντίον του δικαίου του τον, έφευγαν δυσκολίες στην είσοδό της στην πόλι τους, άξιόωνοντα να μη χωρίς την άκούσθειά της, ή 'Ισάβελλα τους παράγγειλε: «Μάδετε ότι είμαι ή βασίλισσα της Καστίλλης, ή βασίλισσά σας δηλαδή, ότι αυτή ή πόλις είνε δική μου και ότι, για να μπού μέσα, δεν έγω άνάγκη να μου έπαγορέσετε τους όρους σας. Θα μπού λοιπόν, και μαζί μου θα μπούν όλοι εκείνοι, τους όποιους έγω κρίνω χρήσιμους για να με ίπηρετήσουν!»

Μόλις Έβριαν την άπάντησι αυτή της βασίλισσης, οι κάτοικοι της Σεγκοβίας, χωρίς να τις προβάδων πειν χαμηλά δολοζία, της άνοιξαν τις πύλες της πόλιός τους.

Η έπιτυχία έστειψε τέλος τις προσπάθειες των 'Ισπανών βασιλέων. Το Πορτογάλικό στρατεύμα, τα όποια, έμφρολιόμενα του εμφύλιου πόλεμου, είχαν καταλάβσει δολόληση την Καστίλλη, εκδιώχθησαν πέρα από τα σύνορά τους. Οι εύγενείς, που είχαν έπαναστατήσει, έβριαν με δικιά τους Έξοδα, ότι ίπηρεζε πάνω απ' αυτούς μία βασιλική δύναμις, που δεν μπορούσαν να την άμφορύν. Οι όχρηγοί πύργιοι τους, οι όποιοι ήσαν τα φρούρια τους κ' από τους όποιους τρωμαζοποιήσαν, τόσο το Κράτος, όσο και το λαό, γκερμισθησαν. Ο δικαστής ενός από τους πύργους αυτούς, που ίπηρεζε στο δούκα της 'Αλβης, άπαγορηστικη, έπειδή τόλμησε να χτυπήση ένα δημόσιο εισπρακτορα. Το μάθημα αυτό ήταν

— Ο θάνατος εις τους Έβραιοις !

αληθινό τόσο για το δούκα της 'Αλβης, όσο και για τους άλλους μεριστάδες, οι όποιοι καταλάβαν ότι οι κηφοί είχαν πειν άλλαξει.

Προς τους λησταί, οι 'Ισπανοί βασιλείς έφείσθησαν άδυσόστητα. Έβριαν ένα νόμο, δια του όποιου όρισαν ότι όποιοι Έβριεσ πεινήτα πύργια, έτιμοσείτο με άποσχημή του ενός ποδιού. Για τα άλλα έγχελημάτα γενικώς ή τιμωρία ήταν ο θάνατος. Ήταν φροκό, έπειτα από το νόμο αυτό, ή εκτέλεσις των έγγχεληματιών να μεταβληθώον σε πραγματικές ανθρωποκτονίες, μά ή χώρα έτσι μόνο γίντοσε από τους κακοποιούς. "Όσα απ' αυτούς γίντοσαν απ' τη δικαιοσύνη, έφευγαν από την 'Ισπανία, όπου ή ζωή τους ήταν πολύ δύσκολη. Μόναζα από την έπαρχία της Γαλιθίας έφευγαν σε λίγες μέρες 1500 άνθρωποι, που είχαν δοσοληρέσει με το νόμο. Χάρος στα μέτρα αυτά, ή 'Ισπανία άπολαμβάνανε ασφάλεια, που είχε άκωνας δολοκλήρους να γνοσισή.

Μετά την έξόντωσι των ληστών, οι βασιλείς άφοσιώθησαν στην έσωτερική όργάνωσιόν του Κράτους, στην όποια—όπως βεβαιώνουν οι έστορικοί—ή 'Ισάβελλα έταίεσ μελο γαίεσιμφο όρόλο από το σέξυγό της, έμνεμονή στο έργο της από άπό τα ύψηλά της δημοσεντικά αισθημάτα. Εξέδωκε και δικαία καθός ήταν, ήθελε να βασιλεύη στο Κράτος της ή τάξις και γαλήνη, ήθελε ή βασίλισσα της να είνε ίσχυρή για να μπορή να εκτελή έτσι τα καθήκοντά της άπέναντι του λαού και του Θεού...

Δυστυχώς όμως, ή ελιζαβιθής αυτή

εθλαθεία της και η φλογερή επιθυμία του καλού, την έβλεπαν να εγκαταστήσει στην Ισπανία, με τις αγαθότερες όποιες προθέσεις, την τρομερή και φριχτή 'Ιερή 'Εξέταση, η οποία ως τότε λειτουργούσε μόνο στις βόρειες επαρχίες της χώρας.

"Όταν οι 'Αραβες κατέβηκαν από την Ισπανία, η χώρα αυτή ήταν για τους 'Εβραίους, οι οποίοι την είχαν καταλάβει, η γη της 'Επαγγελίας, όπου ζούσαν πολυάριθμοι, άνοστοι, πλουσιότατοι σκευάζοι. Οι χριστιανοί, όμα την ανεκατέλαβαν, δεν τους έδωσαν, γιατί οι 'Εβραίοι, πονηροί, δάνειζαν χρηματα στους βασιλείς κ' έτσι είχαν γίνει γι' αυτούς ένα αναγκαίο κακό. 'Ο λαός όμως, ο οποίος δανειζόταν γι' αυτού από τους 'Εβραίους, αλλά προς τον οποίον αυτό ήταν άδυσπώλητο δανεισμό, τους μισούσε θανάσιμα. Τους κατηγορούσε ότι νοσταλγούσαν την κατοχή των Μαυριτανών και απέδιδε σ' αυτούς εγγυήματα και έθιμα βδελύρα. Κάθε τόσο μάλιστα ταρχάζε έναντίον των 'Εβραίων γίνονταν στις διάφορες πόλεις της Ισπανίας, κατά τις οποίες αντίφραση η κραυγές: «Θάνατος στους άπιστους!... Θάνατος στους 'Εβραίους!...»

'Επειδή από το θρησκευτικό φανατισμό μεγάλους οδοίνα, πολλοί 'Εβραίοι, πλο το φόβο τους, αναγκάστηκαν ν' αποκηρύξουν την πίστη τους και να γίνουν χριστιανοί. Μά οι υψοί δεν τους πίστευαν κ' έλεγαν ότι φανομενικά μόνο είχαν αλλάξει την θρησκεία τους κ' ότι χωρά εξακολούθησαν να λατρεύουν τη θρησκεία των πατέρων τους.

Το έργο λοιπόν αυτό της αποκαταστάσεως της χριστιανικής πίστεως, δια της εξοστρώσεως των άπιστων, ανέλαβε η 'Ιερή 'Εξέταση. Οι εκαταραμένοι 'Εβραίοι, που είχαν στανωόσει το Χριστό, δεν ιεροποιούν πια να μολύνουν με την παρουσία τους ένα χριστιανικό 'Εθνος. 'Η ημέρα, που έφτασε να έλλείξουν μεταξύ της εξορίας και του χριστιανισμού, είχε φτάσει. 'Οσο έμναν και γίνονταν χριστιανοί, θα διατελούσαν υπό την συνεχή επίτηρη της 'Ιερής 'Εξέτασεως!...

Είνε καταληκτικό πως η γένεση Ισραήλ ένεργει τα σκληρά, τα βάρβαρα αυτά μέτρα. Είνε αλήθεια ότι στην άρχη τα άνοστοι με κάποια αποστορεφή και θέληση να τα ημερώσει κάπως, με το σθένος της, που έβλεπε τι κέρδη είχε να τω απόφρα η καταδίκη και η κατάσχεση των περιουσιών των πλοσιών 'Εβραίων, έπέμεινε σ' αυτά. Στο τέλος η βασιλίσα υπεχώρησε, πεποιθία ότι από τους εξομολογητάς της, οι οποίοι την εδεδωκίσαν ότι ήταν μια πράξις εσθλαίας, ένα καθήκον άπέναντι του ίδιου του Θεού να εξομασίση τους άρετινούς από τη γη της Ισπανίας.

"Όταν οι 'Εβραίοι έμυθαν τους διοικητές που θα εξομασίαν σε λίγο έναντίον τους, θέλησαν να τους προλάβουν και να τους μεταώσουν με το χοήμα. 'Ο Ραββίνος 'Ατρωπιανός έπήγε στο παλάτι, έλου γίνηκε δεκτός από τους βασιλείς, στους οποίους προσέφερε 30.000 χρυσά δοκιάτα, για να μη γίνουν οι διομοί.

'Εξαίτια όμως ο περιφρομησ διοικητικός Θωμάς Τορνεμεδάς έμειρε μέσα στην αίσια ζητώντας έναν 'Εστωρομμένο στο χέρι.

«'Ο 'Ιουδας έποήρησε τον κέρσι του—φρονίζει στους βασιλείς—για τριάντα άργύρια!... 'Εστis λοιπόν δις τον κέρσιου για 30.000!... Νά τες!... Πάστε τον και διατερωματεθήτε την πόλη του με την άνειο σας!...»

Φεύγοντας από το παλάτι ο Τορνεμεδάς διεφρόνθηκε σφόν ζαθεδικό καό, όπου από τω άπέναντι, με το σταυρό στο χέρι, επανέλαβε στους σκενζτρομμένους εύγενης όσα είχε πη στους βασιλείς.

—Θάνατος στους 'Εβραίους!...

Το αποτέλεσμα της ενεργείας τον αυτής ήταν άμεσο. Τρωματωμμένα οι βασιλείς δεν έδισταν πια να έδωξαν το Ραββίνο. Κι' άμείως από την άλλη μερα άρχισαν οι διομοί των 'Εβραίων. 'Ετα εβδομάδες ολόκληρες όλοι οι όμοιοι της 'Ισπανίας χερσούσαν ζατελάζοντο από άτελειότες σονοδείες διατερωμμένων 'Εβραίων, οι οποίοι πληγαν να ζητήσουν έφεση από την 'Ισπανία, στη Γαλλία, στην 'Ιταλία και την 'Αφρική, ένα άσπιο, που έλάχι-σται άπ' αυτούς το βράζαν.

Για το τρομερό όμως αυτό έργο της 'Ιερής 'Εξέτασεως, για το σβλήρη επίσης εξόντουσε των Μαυριτανών της Ισπανίας, για τις όβρεσις της Ισραήλ με τον Κολόμβο και για το θάνατο της θα μλήσουμε στο προσέξ.

Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

'Ο αστήροδός χοιτιζός. Είνε αλήθεια πως αποζητάει χρηματα και τιμές, άλλ' είναι ζήτητα άν τα έργα σας θα ζήσουν...

'Ο διάσημος σφυροαφής. Νά σας πω, αγαπητέ μου... 'Όταν βρίζομαι μπροστά στο δίλημα πως άπ' τους δυο πρέπει να ζήση, εγώ ή τα έργα μου, προτιμώ να ζήσω εγώ!...

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πώς άγακούω, στην Εύρώπη

Ασφαλώς θα θέλετε να μάτετε πως ερωτεύονται οι άνδρες και η γυναίκες των διαφόρων χωρών της Εύρωπης. 'Όριστε λοιπόν ένας σχετικός κατάλογος:

'Ο Γάλλος είναι έλαφρός, ασταθής κ' όρημητιζός στον έρωτά του.

'Η Γαλλίδα πάλι είναι εύθιμη και πνευματώδης στην αγάπη της και τη μεταδίδει εύκολα σ' αυτόν που αγαπάει.

'Ο Άγγλος, όταν ερωτεύεται, γίνεται ψυχρός, επίμονος και τρωθείς κατ' εθείαν προς το σκοπό του.

'Η Άγγλίδα, αντίθετος, γίνεται ρομαντική, αείθρη και ούραμα στην αγάπη της.

'Ο Γερμανός, όταν αγαπάει, είναι βαρύν, άπλοτος και εύπλοτος.

'Η Γερμανίδα είναι στον έρωτά της αίσθηματιζή, ζωδιάρια και πιστή.

'Ο Ιταλός είναι παθητικός, φιλέτοπος και γαρνιάρης.

'Η Ιταλίδα φλογερή και πιστή μέχρι θανάτου.

'Ο Ισπανός είναι ειλκρινής, άφομοιμένος και ζήλοτος στον έρωτά του.

'Η Ισπανίδα πεταχτή, γλασκιά και γενιάτη ζοκκεταρία.

'Ο Αύστριακός είναι στον έρωτά του βαθύς, τίμιος και θετιζός.

'Η Αύστριακή χοιτεντιζή, ήρημη και χωρίς πλατωνισμούς.

'Ο Αμερικανός είναι στον έρωτά του τολμής, βρασιτικός και τον έπολοχίζει όπος και τις έπιτομίες του έποθέσις.

'Η Αμερικανίδα είναι προκλητική, τρωανική και πεισιπάρια.

'Ο Ρώσος, όταν αγαπάει, είναι γενιάτος φοπιτά, γενιάτος φλόγα και μπορεί να μεταβάλλη τό πάντα σε στάγη!

'Η Ρώσίδα είναι σιωπηλή, πιστωριώδης και άνεπρωμένη, όταν ερωτεύεται.

'Ο Τούρκος είναι στην αγάπη του τρωανικός, εύσθητος κ' εύπιτάβλητος.

'Η Οδάλισκη γίνεται, όταν αγαπάει, παθητική και όρημητιζή, καρτερική ή φονισσα.

'Ο Βέλγος αγαπάει τίμια, χωρίς μεγάλο πάθος και τρωέλις.

'Η Βελγίδα αγαπάει σοβαρά, άπια και άφομοιμένα.

'Ο Έλβετός είναι στον έρωτά του δειλός, κελός και άγνός.

'Η Έλβετίδα γλασκιά, ενάρετη και εύπιστη.

'Ο Σουηδός αγαπάει πιστικά, ποιητικά και αίσια.

'Η Σουηδίσ, τέλος, είναι στον έρωτά της άγνη, γαλήνια και πιστή.

'Η λέξις «'Αμερική»

"Ένας από τους πιο γνωστούς Γάλλους γεωλόγους και γεωγράφους, ο κ. Ζιλ Μαζουρ, έκανε μια ανακάλυψη έντελως παράδοξη και άπροσδοκήτη και η οποία φινείται εν πρώτης όμρεως έντελως άπίθανη. Σύμφωνα λοιπόν προς τον κ. Μαζουρ και αντίθετος προς το μέχρι σήμερα παραδεχόμενα, η λέξις «'Αμερική» είναι λέξις 'Ινδική, η όποια σημαίνει «Χώρα του Άνεμου» στη γλώσσα των ύθαγών Μάρμας της Κενταυρίας 'Αμερικής. Με τη λέξη αυτή μάλιστα είχε άνομασθή και μια όμοσπεια με πλοισια μεταλλεία, την όποια άνεκαίλησε ο Κολόμβος κατά το τελευταίο του ταξείδι στο Νέο Κοσμο, καθώς και μια φρελή ύθαγών της περιοχής αυτής, οι «Λογ' Ανέμων».

"Ως τώρα ήταν παραδεχόμενο ότι το όνομα «'Αμερική» είχε δοθή στην 'Αμερική προς τιμήν του 'Ιταλού θαλασσοπόρου Αμερίγιο Βεσποττι, ο όποιος υπηρωτούσε το βασιλέα της Πορτογαλίας και ο όποιος έπεσκόφη την 'Αμερική, ύστερα από άρκετα χρόνια μετά την ανακάλυψη της από τον Κολόμβο.

Λοιπόν ο κ. Μαζουρ απέδειξε άπιαμα ότι το όνομα του Βεσποττι δεν ήταν 'Αμερικός, αλλά 'Αλμπερτικός. "Ένας μοναχός όμοιος των Βεσποτιών, περιφρομησ για την άπαθία του και ο όποιος είχε γράψει κάποτε ότι ο Περσικός είναι... ήρως της άρχαιας 'Ελλάδος, τον έβλεπε σ' ένα βιβλίο του 'Αμερίκο και από τότε όλος ο κόσμος πιστερω πως πράγματι έτσι λεγόταν και πως ο Νέος Κοσμος είχε άνομασθή 'Αμερική προς τιμήν του!...

'Όσο λοιπόν που άποδεικνύεται τώρα, ύστερα από τόσους άώνες μετά την ανακάλυψη της, πως η 'Αμερική είναι λέξις 'Ινδική. 'Η δολή της μάλιστα γωρή είναι με δύο φ: «'Αμερική»!